

RYKANDE NYTT!

Nr 1, 2013

Sommarmot den 9 juni 2013 å
Lunsentorpet

Sommarmotet började närma sig och styrelsen hade som brukligt förkastat allt vad framförhållning heter och sökte desperat efter en lämplig plats för Sommarmotet att utspela sig på. Efter föregående års spektakulära och oförutsedda parallellmot i Hågadalen och Norrlands nation behövde geniknölarna gnuggas hårt för att detta års Sommarmot skulle kunna bräcka det tidigare nämnda. Men brödernas fantasilöshet tycktes sakna alla gränser. Blott något år efter att Jamtamots få men tappra Bröder bevistat naturreservatet Norra lunsens raststuga var det så dags igen. Åter till Lunsentorpet!

Dagen inleddes med att Bröderna allt eftersom samlades på kammar'n för att ladda upp både sig själva så väl som packningen med pilsner. På plats var även Gålbeinskaer Jonatan Rödin. Avfärden mot slutdestinationen föregicks av ett gäng dubiösa och italienskinspirerade fyllnadsval som innebar flertalet dubbla poster med allehanda intressekonflikter. När så Brr var uppfyllda av både alkoholens och maktens rus bar det iväg med buss mot Lunsentorpet i glatt humör.

Väl i Sunnersta klev Bröderna av bussen för att påbörja den hårda vandringen till fots den sista biten. Br Hermansson blev under färden tvångsvårdad av övriga Bröder med en slag-på-käften-terapi för sin outsinliga bitterhet vilket till slut gav ett någorlunda lyckat resultat. Efter några kilometers vandrande anlände skaran till rastplatsen

och gjorde sig hemmastadda vid torpet och dess grillplats.

Undertecknad är först nu på väg till Motet och väntar tålmodigt efter att ha klivit av bussen på att Brr slashesarna ÖH och Msk ska komma för att möta upp. I samma veva som de dyker upp så ansluter Br Österhof med taxi efter att ha blivit lurad av ÖH att endast en kortare vandring väntade. Han kom iklädd kostym och hade under vandringen inget annat val än att hälsa skoskavet välkommen. ÖH tilldelas i all rättvisa både en eloge och reprimand för att ha lurat dit honom.

När alla Jamtarna samlats tillsattes en gefyrkommitté bestående av Mordbrännare Br Hermansson, Fnösksvamp Br Arcangeli och Pyrojamt Br Ammer. Kommittén ansvarade för att få igång elden och hålla den vid liv. Till tyngst valdes Br Mattsson. Valet av gamlest inhiberades dock då ingen närvarande ansågs förtjäna den hedersfyllda utmärkelsen. Skaffningen som bjöds på var grillat kött, potatisallad och rikligt med BBQ-sås. Sångboka arbetades igenom väl och stämningen var på topp.

Under Motet träffade Bröderna på en vandrare vid namn Magnus som ansluter till rastplatsen tillsammans med sin lustiga bärpudel Anton. Betydligt mer egendomligt var dock den man vid namn Lasse som också befanns sig på Lunsentorpen. Sävja-Lasse, som han blir kallad av Bröderna, hade tagit sig ut till torpet till fots ända från Sävja utan någon som helst packning för att, enligt egen utsago, övernatta där på grund av hans ryggont. Det framgick inte långt in på kvällen att Sävja-Lasses alla utsagor hade en högst tvivelaktig sanningshalt.

Under måltiden förflyttar sig Sävja-Lasse in till torpet för en tupplur och Brr spekulerar kort därefter i hur länge deras packning, som förvarats inne i torpet, skulle komma att ligga orörda. Br Hermansson intog den mest paranoida rollen och efter en stunds diskussioner får han sin vilja igenom. Det beslutades att upprätta en eldpostlista för att en Jamt alltid skulle vara vaken för att hålla ett öga på Brödernas packning och Sävja-Lasse själv. Motet förflyttade sig så småningom in till torpet för fortsatta diskussioner, punschdrickande, upprättande av eldpostlista och till sist ett möte med John Blund. Allt medan Sävja-Lasse gjorde sitt bästa för att sova när de gapiga Jamtarna befann sig i samma rum. Tack vare eldpostlistan fick en efter en chans att stirra in i väggen och med alkoholstinna kroppar göra fruktlösa försök till att läsa en gammal tv-blaska som fanns inne i torpet för att hålla sig vaken.

Så kom så gryningen. Sävja-Lasse hade relativt obemärkt avlägsnat sig själv från torpet tidigt på morgonen och allt fanns kvar att finna. Gott så. När alla Bröder vaknat upp intogs de kvarvarande grillkorvarna som dem var och lokalen städades upp. Efter ett makabert men roligt Mot där anglosaxismerna haglat begav sig alla därefter tillbaka mot Uppsala.

Sommarmotets enskilt största bravad stod Gbk Rödin för, som med kryckor och utan klagomål vandrat en mil i skogen för att bevista sitt första Mot. Efter en återsamling på kammar'n gick alla skilda vägar med minnet av ännu ett enastående Sommarmot!

Å visst är det bättre, men int' är det bra.

Br. Red Fabio Arcangeli

Sävja-Lasse. Foto: Br Jonas Andersson.